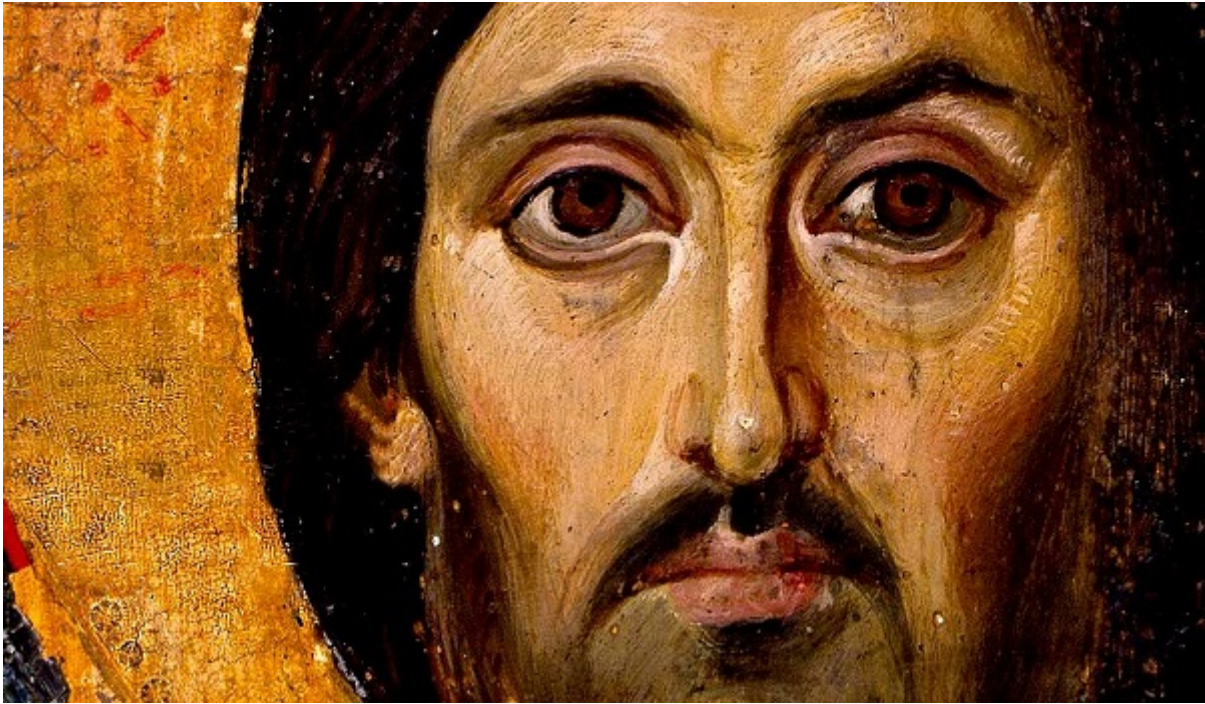

Ευχή δι' απομάκρυνσιν της οργής του Θεού εκ της Ορθοδόξου ημών πατρίδος (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

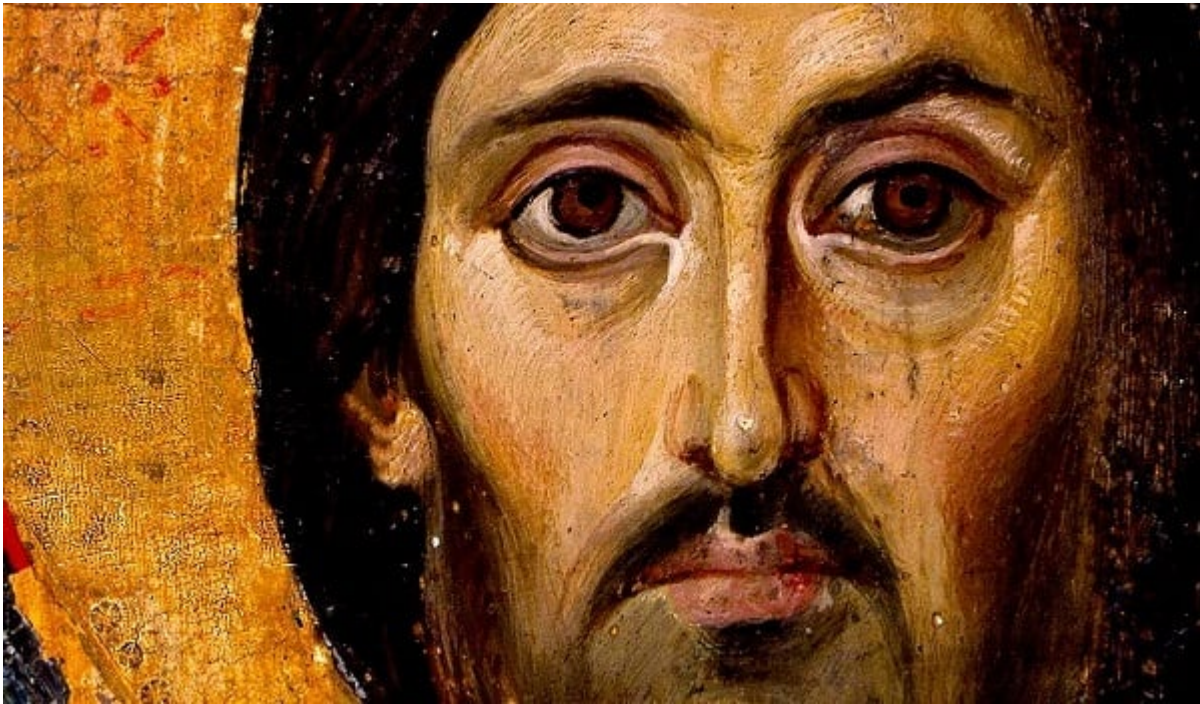
[/ Πεμπτουσία](#)

Πανάγαθε, πανοικτίρμον, παντελεήμον, πανευίλατε και φιλανθρωπότατε Κύριε, ο διακυβερνών τα σύμπαντα και πάντων θέλων την σωτηρίαν, ο τον περιούσιον των Ελλήνων λαόν περισκέπων και προστατεύων, ο μακροθυμών επί τοις ημών πλημμελήμασιν, ο Θεός της αγάπης και των οικτιρμών, ο μη θέλων τον θάνατον του αμαρτωλού έως του επιστρέψαι και ζην αυτόν, επάκουσον νυν ημών δεομένων Σου, των τε εμπεριστάτων και χαλεπώς δοκιμαζομένων υπό βρέμοντος πυρός, κατακαίοντος ως χόρτον και αφανίζοντος παν ίχνος ζωής εν τω περάσματι αυτού, και των δοκιμαζομένων υπό μακροχρονίου ανομβρίας και πλημμυρών εν τη σφραγίσι και διανοίξει υπό Σου των κρουνών του ουρανού· εν ταυτώ επάκουσον και των υπό σκηπτών και καταιγίδων και χαλάζης, και υπό σεισμών, εκρήξεως ηφαιστειών και παλιρροικών κυμάτων δοκιμαζομένων, των εκ βαθέων βοώντων Σοι και συν τω Προφητάνακτι

Δαβίδ κραζόντων·

Μη αποστρέψης ο πρόσωπόν Σου, Κύριε, από του παιδός Σου, από του λαού Σου, από του λαού των Ελλήνων, ότι θλιβόμεθα, ταχύ επάκουσον ημών, πρόσχες ταίς ψυχαίς ημών, και λύτρωσαι αυτάς.

Σώσον ημάς, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής ημών. Ενεπάγημεν εις ιλύν βυθού, και ουκ έστιν υπόστασις· ήλθομεν εις τα βάθη της θαλάσσης και καταιγίς κατεπόντισεν ημάς. Εκοπιάσαμεν κράζοντες, εβραγχίασαν οι λάρυγγες ημών, εξέλιπον οι οφθαλμοί ημών από του ελπίζειν ημάς επί τον Θεόν ημών. Επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής ημών αι ανομίαι ημών και μετάνοια ουκ ην εν ημίν.

Δος ημίν, Κύριε, τω γένει των Ελλήνων, την των Νινευιτών μετάνοιαν και ίδε τους κόπους και τα δάκρυα ημών. Σκέπασον ημάς εν τη σκέπη των πτερύγων Σου· μη παρίδης τα έργα των χειρών Σου. Σοι μόνω αμαρτάνομεν, αλλά και Σοι μόνω λατρεύομεν. Ουκ οίδαμεν προσκυνείν Θεώ αλλοτρίω, ουδέ διαπετάζειν προς έτερον Θεόν τας ημών, Δέσποτα, χείρας. Άφες ημίν τα παραπτώματα, και προσδεχόμενος ημών τας εκ μυχίων δεήσεις, έκτεινον πάσιν ημίν χείρα βοηθείας· πρόσδεξαι την ευχήν των νυν δεομένων Σου, ως θυμίαμα δεκτόν, αναλαμβανόμενον ενώπιον της Σης υπεραγάθου βασιλείας. Ναί, Δέσποτα των απάντων, Ποιητά ουρανού και γης, μη οργισθής ημίν σφόδρα τοις εν Ελλάδι οικούσι, μηδέ μνησθής των ανομιών ημών. Μη εάσης το αενάως δοξάζον Σε, αλλά και, φεύ, έργοις αμαρτίας υβρίζον Σε, γένος των Ελλήνων, γενέσθαι επίχαρμα τοις εχθροίς ημών και έρμαιον τοις στοιχείοις της κτίσεως, ην έπλασας χερσί

παναχράντοις Σου και έδωκας ημίν εργάζεσθαι και φυλάττειν αυτήν.

Γιγνώσκομεν, Κύριε, ότι παρωργίσαμεν την Σην αγαθότητα ταίς αμαρτίαις ημών και ουκ ακούεις των ικετηρίων ημών δεήσεων, διότι κακώς αιτούμεθα, ίνα εν τη ασωτία και τη πλεονεξία τον πλούτον, την υγείαν και την γην, ας ημίν έδωκας, δαπανήσωμεν. Γνωρίζομεν ωσαύτως, εύσπλαγχνε Κύριε, ότι παραθεωρούντες την Σην πρόνοιαν και τας Σας ευεργεσίας αποστερούμεθα της συμπαθείας Σου και παραμένομεν εσαεί έρμαια των κακών ημών επιθυμιών και ψυχοκτόνων παθών.

Συγχώρησον ημίν, Κύριε, τα παραπτώματα, την ακηδίαν, την εμπάθειαν, τας αδικίας, την κατάκρισιν, την αφιλαδελφείαν, την φιλαργυρίαν, την φιληδονίαν, την φιλοδοξίαν και την μη τήρησιν των πατρώνων παραδόσεων. Επάκουσον ημών, γλυκύτατε Λόγε του Θεού του Υψίστου, και ταχύ ανάτειλον τη προσφευγούση Σοι πατρίδι ημών ήμαρ επιγνώσεως, μετανοίας, απαλλαγής εκ των συμφορών, ησυχίας, προόδου και πνευματικής αγαλλιάσεως, καίτοι εκ της ηθικής σήψεως ήχθημεν εις την σημερινήν κατάστασιν της θλίψεως και της οδύνης. Ανάπαυσον μετά των Αγίων και Μαρτύρων Σου και τας ψυχάς των αδίκως τελειωθέντων εκ του πυρός και των πλημμυρών αδελφών ημών και εν μετανοία τήρησον ημάς επικαλουμένους την Σην αντίληψιν και βοήθειαν, πρεσβείαις της υπεραγίας Σου Μητρός, της περισκεπούσης και διασωζούσης το γένος των Ελλήνων, Κυρίας Θεοτόκου, της παραμυθίας των εν θλίψει, της αντιλήψεως των καμνόντων, της των χηρών και ορφανών προστάτιδος και της ετοιμής και εναργεστάτης βοηθού των εμπεριστάτων, ότι Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις συν τω ανάρχω Σου Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ Σου Πνεύματι νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.